

ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γενώσκωμεν, καταλήγομεν εἰς τὸ οὐδὲ τότεν εὐάρεστον συμπέρασμα, ὅτι ταῦτα μέχρι τοῦ νῦν λίαν ἀσήμερον ἢ καὶ οὐδέμιαν κατὰ τόπους ἐπέφερον ὠφέλειαν, οἱ κατωτέρω δὲ ἀριθμοὶ ἀρκούσι ἡ μᾶς πείθουσιν, ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῶν δημορχειῶν διατιθέμενοι μικροὶ, σ, ετικῶς πρὸς τὰς πόλεις τοῦ τόπου ἀνάγκης, πόροι ἀπαιροῦνται εἰς τὸ παρελθὸν καθ' ὁλόκληρον ὑπὸ τῶν μισθοδοσιῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημορχειῶν, χωρὶς νὰ δαπανηθῶσιν ἢ ἐλαχίστα σχετικῶς ποσὰ ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἢ ὑπὲρ ἄλλων κοινωφελῶν ἐν τοῖς δήμοις ἔργων, ὑπὲρ ὧν ἰδίως ἰδρύθησαν. Ὑπολογίζοντες κατ' ἀνω τὰ τὸν ὅρον τὰς ἐτησίας προσόδους ὄλων τῶν ἐπαρχιακῶν δήμων τεκμηριούμεν, ὅτι αὗται συνοφίζονται ὡς ἑξῆς: 438,800 γρόσια ἐκ τοῦ δημοτικοῦ φόρου, 1)2 τοῖς ο(ο ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς ἐκμισθώσεως τῆς δεκάτης τῶν καθαρῶς ἀμέσων φόρων τῶν ἐξω προτελευταίων ἐτῶν, τοῦ μὲν εὐφόρου τοῦ δὲ ἀφόρου 82,000 γρόσια ἐκ φόρου ἐπὶ τῶν προβάτων πέντε παράδες κατὰ κεφαλὴν, ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰσπραχθέντος φόρου ἐπὶ τῶν προβάτων ἑνὸς ἐτους, 100,000 γρόσια ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος, ἧτοι κατὰ μέσον ὄρον 1205 γρόσι. εἰς ἕκαστον δήμον 25,000 γρόσια ἀπὸ ἀδείας κληρονομίας, ἧτοι 300 γρόσια εἰς ἕκαστον δήμον 166,000 γρ. ἀπὸ πρόστιμα ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικείων, τῶν πταισματοδικείων καὶ τῶν δημορχειῶν, ἧτοι 2000 γρόσια εἰς ἕκαστον δήμον καὶ 83,000 γρόσια ἀπὸ ἐκτακτὰ εἰσοδήματα ἧτοι 1000 γρ. εἰς ἕκαστον δήμον. Τούτων ἐξάγοντες, ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐτησίων προσόδων δύναται νὰ ὑπολαγισθῇ, ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν σήμερον ἀπατιομένων φόρων, εἰς 794,800 γρόσια κατ' ἀνω τὰ τὸν ὅρον.

Ἀναλύοντες ἐπομένως τὰς δαπάνας παρατηροῦμεν, ὅτι κατὰ πρῶτον λόγον ἕκαστον δημορχειῶν ἔχει πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ χρεῖαν ἀπαραίτητον τῶν ἐξῆς ποσοτήτων: 3000 γρ. μισθὸν δημάρχου, 1800 γρόσια μισθὸν πρῶτου δημορχικοῦ παρέδρου, 2400 γρ. μισθὸν γραμματέως, 1200 γρ. μισθὸν κλητήρος, 750 γρ. κατὰ μέσον ὄρον ἀνάλογον μισθοδοσίας ἐπαρχιακοῦ ἱατροῦ, 600 γρ. τοῦλάχιστον δικαιώματα εἰσπρακτοῦ, καὶ 600 γρ. δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὴν ὕλην, ἐν συνόλῳ 10,350 γρόσια. Τούτου ἐπεταί, ὅτι τὰ 83 δημορχειῖα ἀπαιτοῦσι μόνον πρὸς συντήρησιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἐτησίαν δαπάνην 859,050 γροσίων. Ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τῶν δαπανῶν ἀφαιρουμένου τοῦ συνόλου τῶν προσόδων βεβαιοῦται τὸ προλεχθὲν, ὅτι ἀπορροσῶνται ὁλόκληρα τὰ δημοτικά εἰσοδήματα ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς μισθοδοσίας 350 δημοτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ὑπολογίζεται εἰσέτι ἔλλειμμα ἐτήσιον ἐκ πεντήκοντα καὶ πέντε περίπου χιλιάδων γροσίων.

Τοιαύτη ἐν συντόμῳ ἡ ἐνεστῶσα οἰκονομικὴ τῶν δημορχειῶν κατάστασις, μετὰ δὲ τὰ προεκτεθέντα καθίσταται ἀνομοσθητόν, ὅτι ἀνευ ριζικῆς μεταρρυθμίσεως οἱ δημοτικοὶ φόροι δὲν θέλουσι καταναλισκεσθαι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀλλαγῇ ἢ ὑπὲρ ἑνὸς καὶ μόνου ἰδιωφελούς σκοποῦ, ὑπὲρ μόνης τῆς συντήρησεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων. Ριζικὴ διαρρυθμίσις εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία εἰς εὐρύσιν τῶν ὀρίων καὶ συνεπῶς ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σημερινῶν δημορχειῶν, εἰς δυνατὴν οἰκονομίαν ἐν τῷ προσδιορισμῷ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ προσωπικοῦ καὶ εἰς τακτοποίησιν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον προέβλεψε περὶ τούτου ἡ Σ. Γενικὴ τῶν Κρητῶν Συνέλευσις ψηφίζουσα τὸν ἐν ἰσχύει Δημοτικὸν Νόμον καὶ ἐθέσπισε διὰ τοῦ 3 άρθρου ὅτι «πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας οὐδέμιαν ἐπιτρέπεται μεταβολὴ τῆς ὀροθεσίας καὶ τῶν ἐδρῶν τῶν δήμων. Μετὰ τὸν χρόνον ὅμως τούτων δύναται νὰ ἐπέλθῃ τοιαύτη κατ' αἴτησιν

τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ κατ' ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως». Αὕτη λοιπὸν ἀπόκειται ἡδὴ, ὅτε λήγει ἡ ταχθεῖσα τριετία νὰ κανονισθῇ ἢ ἀναβῆσθαι τοῖς ἀρμοδίους τὴν ἐπείγουσαν διαρρυθμίσιν τῶν δημοτικῶν ὀρίων. Ὡς πρὸς τὰς δαπάνας ἐν αὐτῷ τῷ Δημοτικῷ Νόμῳ ρητῶς μνημονεύεται, ὅτι οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ πρέπει ἀναλόγως τῶν πόρων νὰ προσδιορίζονται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας οἰκονομίας καὶ ὅτι «εἰς τοὺς πτωχοὺς δήμους ἐπιτρέπεται εἰς τὰ Δημοτικά Συμβούλια νὰ διορίζωσι μέρος ἢ τὸ ὅλον, εἰ δυνατόν, τοῦ προσωπικοῦ ἀμειβῆαι, ὅπως ἐξοικονομηθῇ τοιοῦτοτρόπως χρηματικὸν τι ποσὸν καὶ διατίθεται ὑπὲρ τῶν σπουδαιότερων καὶ ἀπολύτων ἀναγκῶν τῶν δήμων, ἰδίᾳ ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως». Ἄρα πάντες οἱ δήμοι εἶναι πτωχοὶ ἐπεταί, ὅτι εἰς πάντας ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῇ ἢ δι' αὐτὴν οἰκονομία. Τοιαύτη δὲ θὰ ἐπῆρχετο ἐάν ἡ μισθοδοσία τοῦ δημάρχου ὠρίετο οὐχὶ ὅπως μέχρι τοῦ νῦν κατ' ἀνώτατον ὄρον ἀλλ' εἰς 200 γρ. καὶ ἐάν ἦσαν ἀμισθοὶ παντελῶς οἱ πρῶτοι δημορχικοὶ παρέδρου, οἱ ὅποιοι ὁμολογοῦμενως, ἐξαιρουμένων τῶν πόλεων, δὲν παρέχουσιν εἰς τοὺς δήμους αὐτῶν περισσότεραν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὰ σήμερον ἀμισθὰ μέλη τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων. Τοιοῦτοτρόπως ὑποβιβάζεται ἡ ἀπαραίτητος ἐτησίαι δαπάνη ἕκαστου δημορχείου εἰς 7,950 γρόσι. Ἐάν δὲ μετὰ τὴν νέαν δημοτικὴν διαίρεσιν ὑπολειθῶσιν πεντήκοντα δημορχεῖα, ὅπως προαναφέρονται οἱ εἰδότες τὰς τε ἀνάγκας καὶ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς νήτου, ἧτοι κατὰ μέσον ὄρον ἐν δημορχεῖον ἐπὶ 4,700 ψυχῶν, τότε διὰ τὴν ἐτησίαν δαπάνην τοῦ προσωπικοῦ ὄλων τῶν ἐπαρχιακῶν δήμων θὰ ἐπαρχῇ κατὰ μέσον ὄρον τὸ ποσὸν 397,500 γροσ. καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὰς ἐχούσας τὸν περισσότερον πληθυσμὸν ἐπαρχίας θ' ἀποτελεσθῶσιν ἀνὰ τέσσαρα δημορχεῖα, εἰς τὰς δευτερευούσας ἀνὰ τρία καὶ εἰς τὰς μικροτέρας τοῦλάχιστον ἀνὰ δύο ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ μὲν μέχρι τοῦδε πτωχότατα δημορχεῖα θὰ ἐξοικονομῶσι τοῦλάχιστον τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ προσωπικοῦ, τὰ δὲ προσοδοπορώτερα θὰ ἐγώσιν ἐξ ἀναλογίας ἐτήσιον περίσσευμα ἐκ 400,000 γροσίων περίπου, χωρὶς νὰ πολλαπλασιασθῶσιν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον οἱ σήμερον ἀποτιμώμενοι δημοτικοὶ φόροι, καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ δυνηθῶσι κατὰ μικρὸν νὰ φανῶσιν εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῶν χρήσιμα, ἱκανοποιουμένων τῶν δημοτικῶν Ἀρχόντων ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος τιμᾷ αὐτοὺς διὰ τῆς ψήφου του, πληρῶναι δ' ἀγογγύστως τοὺς φόρους μετὰ τὴν ἐλπίδα ν' ἀπολαύῃ μικρᾶς τοῦλάχιστον ὠφελείας.

G. I. K.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀποῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς Κυρίους συνδρομητάς μας, διότι ἐνεκα κωλύματος ἀνεξαρτήτου τῆς θέλησός μας, δὲν κατωρθώθη ἡ ἐκδοσις τοῦ φύλλου τοῦ παρελθόντος Σάββατου.

— Ἐνεργηθειῶν τῶν συμπληρωματικῶν ἐκλογῶν τῶν πληρεξουσίων διὰ τὴν Π' Σύνοδον τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἧς αἱ ἐργασίαι ἀρχοῦνται τὴν 25 τρέχοντος μηνός, ἐξελέγησαν:

Κυθαρίας. Οἱ κ.κ. Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης καὶ Νικόλ. Ἀθανασιάδης.

Κισσάμου. Χαρίλαος Παπαδάκης καὶ Σελήμ Γαβασιάνης.

Σελίνου. Ἀχμέτ Πασακῆς καὶ Γεώργ. Παπαμαρκιάκης.

Σφακίων. Γεώργ. Ἀντρουλακιάκης, Μιχαὴλ Ζερ-

βας καὶ Παῦλος Χριστοδουλάκης (δι' ἐν ἑσῶς εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ Γ. Βασιλιάνου).

Ρεθύμνης (πόλεως). Δεσφῆς Πρακτιανῆς καὶ Ἰσμαὴλ Κοτζιάδης.

Ρεθύμνης (ἐπαρχίας). Αντ. Τζανουδάκης καὶ Θεοφ. Παπαδάκης.

Ἀμαρίου. Χ. Καλιῆδης, Α. Πλαστός καὶ Ἐπιφ. Καλαμεινόπουλος.

Μολοσσάτου. Παπαμαρκιάκης.

Πρακτιανῆς (πόλεως). Σπυρ. Δρακιάκης καὶ Βελή ἐρβάνης.

Μαλεβούλου. Γ. Κουταντάκης, Σταύρος Μακρίνης καὶ Ζ. Χατζάκης.

Καιτωρῆ. Ἰ. Γ. Ἰερωνυμάκης.

Πιργιωτίτης. Ἀπίστ. Στεφ. Μιδης.

Πεδιῶν. Γρ. Παπαδάκης καὶ Ν. Τηλιανῆς.

Ἰεραπέτρας. Κωνστ. Κουντουράκης καὶ Χουστὴν βίης Νεῦμπόντης.

Σταίας. Ἀλῆ ἐρ. Βενιπλαγασιάκης, Ἐμμ. Φουνταλίδης.

Βιάννου. Κ. Κουδουλάκης.

Μορμυρέου. Ἰω. Μουρλάκης.

Μονοφατῆ. Γ. Σαμπούνη.

Ἀποκροῦν. Ἰω. Παπαδάκης καὶ Κακουράκης.

Ἄγιος Βασίλειος. Γ. Ἀθανασιάδης.

Εἰς προηγῆς φύλλον θέλωμεν δημοσιεῖσαι ἀκριβῆ κατὰλογον ὄλων τῶν πληρεξουσίων, οἵτινες θ' ἀπεριτίξωσι τὴν πρόσχως ἀρνημένη Σύνοδον τῆς Γ. Συνελεύσεως πρὸς γνῶσιν πάντων.

— Γενομένων ἀναπληρωματικῶν ἐκλογῶν εἰς ἀνακατάστασιν τοῦ παρελθόντος Δημάρχου Χανίων Σαῦτ Βέη Καπιλιᾶδῆ, ἐξελέγη Δημάρχος Χανίων ὁ Μουσταῖα Βέης Σαριῆλης διὰ ψήφον 438 ὑπερτερίας τοῦ ἐτέρου ὑπαφαιρέου Τζερμλῆ Ἰωαννῆ κατὰ 83 ψήφους ἄπο πρῆβῆς δ' ἀνέλαβεν ὁ νέος Δημάρχος τὰ καθήκοντά του.

— Τὴν ἐσπέρη τοῦ Πάσχα διήλθωμεν ἀφορῆως, ὡς ἐν ἡμετέροις Χριστογεννηθῶν, ἕνεκα τῆς ἀσθένειας καταπιπτούσης βρογχίτις, ἧς οἱ ἡμεῖς παρὰ πολὺ εὐργετήσαμε τὴν γενομένην, ὥστε προμηνύεται ἐφέτος ἐκτακτὸς εὐφορία.

— Τὴν τριτὴν τοῦ Πάσχα ἐν Χαλέπῳ Μιχαὴλ Ὁρανοῦδάκης ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας τὸν συγγενῶν του Ἐμμ. Γαρεδάκη, ὅστις εὐτυχῶς, ὡς ἐμάθωμεν, εὐρίσκειται ἐκτός κινδύνου. Ὁ ἐγκληματίας δὲν συνελήθη ἔτι.

— Ἀνώνημός τις, καθὼς γράφουσι τὰ «Ἀσπυρ» Ὁρῆν ἐδωρῆσατο εἰς τὴν Χριστιανικὴν Κοινότητα τῆς ἡμετέρας πόλεως διὰ τοῦ κ. Γ. Στρατηγάκης 4000 γρ. ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ δαπανηθῶσιν ἐκτός τῶν τόκων αὐτῶν, εἰμὴ μόνον ἀμὰ ἀρξῆται ἡ οἰκοδόμησις Πιρθεναγωγείου.

— Ὁ ἐκ Ρεθύμνης τελειόφοιτος τῆς ἰατρικῆς κ. Κυριακὸς Κατζίδης, ἀδελφὸς τῶν διακεκριμένων διδασκόντων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς Ἰωάννου καὶ Γεωργίου Κατζιδάκη, πλειτῆς δὲ τὴν πολιτ. ἡμερομηνία Κρήτην ἐν κωστίμῳ περὶ ἀσθενίαν ἐξυπηρετήσας, ἐξετασθεὶς ἐν Ἀθήναις τῇ προπαρασθῆσθι ἐβδουμάδι ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείης σχολῆς ἔφυγε διδασκαλικὸν διπλώματι μετὰ τοῦ βεθιμοῦ λίαν καλῶς, συγγαίοντες αὐτὸν καὶ τοὺς συμπατριώτας ἡμῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν μιᾶς νέας ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος.

— Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἀποθανούσης ἐξ αἰφνιδίου θανάτου τῆς μητρὸς τοῦ κ. Ν. Καλογενίτου ἐν Ρεθύμνῃ, ἧτάτο οὗτος, ὡς ἐπληροφαιρέθημεν, παρὰ τοῦ κ. Χαρ. Ἀσκούση, ὡς ἐφόρου Ρεθύμνης, τὴν ἀδείαν τοῦ νὰ λάθῃ πρὸς τῆς Ἐκκλησίας τὸν σταυρὸν τὰ ἐξαπτόρουγα καὶ λοιπὰ ἀναγκαστικῶς, ὅπως ἐνταξιάσθῃ αὐτὴν. Ὁ κ. Χαρ. Ἀσκούσης τῷ εἶπεν, ὅτι εὐχαρίστως τῷ παραχωρεῖ ταῦτα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπικοινοῦσαν τάξιν ἀνάγκη εἰς τὴν κηδεῖν νὰ καλεσθῇ καὶ τὸν ἐφημέριον τῆς πόλεως. Οὗτος ὁ μὲν ἀπεπειθή, ἀπλῶς ὅτι κατ' οὐδὲν λόγον συναινεῖ νὰ προκαλεσθῇ εἰς τὴν κηδεῖαν τὸν ἐφημέριον, ὡς μὴ ὄντα δεσποτικόν, ἀλλὰ προτιμᾷ νὰ θάψῃ αὐτὴν διὰ τῶν ἰσοίων του καὶ ἀνευ τῶν ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν, ὡς καὶ πράγματι ἐπραξέ. Ἀλλὰ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, δευτέραν τοῦ Πάσχα μεταβάς ἐν τῷ καταστάματι τοῦ κ. Χαρ. Ἀσκούση, ἐτεθέθη ἐναντίον του καὶ διὰ μαχαίρας ἐπλήρωσεν αὐτὸν ἐλαφρῶς κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐλευθερωθέντα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ὑπὸ τῶν δραμόντων γειτόνων. Ἡ εἰδήσις αὕτη, ὡς γράφει, ὁ συνάδελφος ἡμεῶν «Ραδάμανθου» κατετάραξε πάντας τὴν πόλιν Ρεθύμνης καὶ τὰ περίχωρα, ὥστε ἄλλοι ἐσπευσαν πάντες ἐν τῇ αἰκίᾳ τοῦ κ. Χαρ. Ἀσκούση,